

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 654/2026
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К бр.290/17 од 08.09.2025. године и Кв бр.985/25 од 10.12.2025. године (исправљено решењем Кв бр.985/25 од 08.05.2026. године), у седници већа одржаној дана 03. јуна 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Јовице Ковачевића, поднет правноснажних решења Основног суда у Шапцу К бр.290/17 од 08.09.2025. године и Кв бр.985/25 од 10.12.2025. године (исправљено решењем Кв бр.985/25 од 08.05.2026. године).

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу К бр.290/17 од 08.09.2025. године одређено је да се у наставку доказног поступка неће поново испитивати сведоци ББ, ВВ, ГГ и др. већ ће се извршити увид у записнике о њиховим исказима датим на ранијем главном претресу, како је то прецизније наведено у изреци решења.

Решењем Основног суда у Шапцу Кв бр.985/25 од 10.12.2025. године (исправљено решењем Кв бр.985/25 од 08.05.2026. године), одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ДД и ЂЂ, изјављене против решења Основног суда у Шапцу К бр.290/17 од 08.09.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА– адвокат Јовица Ковачевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде члана 388. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи у чему се ова повреда закона састоји, већ с тим у вези указује на повреду члана 388. став 4. ЗКП истицањем да је суд побијана решења донео супротно наведеној законској одредби, јер није позвао странке да се изјасне о томе да ли сведоке треба поново непосредно испитати. Поред тога, бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП указивањем да је првостепено побијано решење контрадикторно само себи, уз закључак да су у конкретном случају потпуно нејасни критеријуми којима се суд водио приликом одлучивања о томе ког ће сведока непосредно испитати, а чији ће се искази читати.

Како, дакле, у поднетом захтеву бранилац само формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у образложењу захтева указује на повреду одредаба члана 388. став 4. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП из којих разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић